

Biserica
Creștină
Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi 12,

tel-fax: 0256 436 362

email: office@biserica2.ro,

www.biserica2.ro

pastori: Ioan Cocîrteu, Moise Vrăjitor,
Ioan Râncu

Doar Dumnezeu

20 Ianuarie 2013 96

Asa ... a zis: „Doamne, numai Tu poți veni în ajutor celui slab împotriva celui tare“.
(2 Cronici 14:11)

Amintește-I lui Dumnezeu de responsabilitatea Lui exclusivă: „Numai Tu poți veni în ajutor“. Oștirea care venise împotriva oamenilor lui Asa era enormă. „Zerah, etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o oștire de un milion de oameni și trei sute de care“ (v. 9). Părea imposibil pentru Asa să-și conducă oamenii împotriva acestei vaste mulțimi. Nu era nici un aliat care să-i vină în ajutor. De aceea, singura lui speranță era în Dumnezeu.

Se poate ca dificultățile tale să ajungă la un nivel atât de alarmant încât să fii silit să refuzi orice ajutor omenesc. În încercări mai mici, poate că ai recurs la un astfel de ajutor, dar acum trebuie să te arunci în brațele Prietenului tău atotputernic. Pune-L pe Dumnezeu între tine și vrăjmaș.

Asa, realizând lipsa lui de putere, L-a văzut pe Yehova stând între puterea lui Zerah și el. Și nu greșea deloc. Ni se spune că etiopianii „au fost nimiciți de Domnul și de oștirea Lui“ (v. 13), ca și cum niște luptători cerești s-au aruncat asupra vrăjmașului de partea lui Israel. Oștirea Domnului a copleșit atât de mult vasta armată a inamicului încât aceștia au fugit. Apoi, tot ce trebuia să facă Israel era să-i urmărească și să ia prada. Dumnezeul nostru este „Domnul oștirilor“ (Isaia 10:16), care poate chima întăriri neașteptate în orice moment pentru a-și ajuta poporul. Crede că El este între tine și situația ta dificilă, și orice te tulbură va fugi dinaintea Lui, ca norii duși de vânt.

Când nu-ți mai rămâne nici un sprijin,

Când fortărețele se prăbușesc în praf;

Când nimic nu mai e sigur decât că Dumnezeu domnește,

Acesta e timpul să te-ncrezi.

E mai bine să umbli prin credință decât prin vedere,

Pe calea aceasta a ta și a mea;

Și-n noaptea cea mai neagră, când nu mai e nici o lumină

E timpul ca credința să strălucească.

Terminase Isus de predicat în acea zi, în acel loc, și tocmai când era gata să plece, vine un Tânăr, I se încină, și îl întrebă de felul în care poți avea viață veșnică. Îi enumera Isus poruncile iar el confirmă că le-a păzit cu grijă. Culmea, Isus nu îl contrazice ci îl iubește spunând-ui: "Îți lipsește un lucru..."

Urmează un paradox.... Tânărul pleacă, și deși Isus îl iubește nu strigă după el cum ne-am fi așteptat noi: "Hei, tinere, nu-i chiar aşa cu pocăința. Vino aici cu ucenicii, umblam împreună, predicăm, evanghelizăm, mai auzi și tu câteva chemări, mai vezi ceva minuni, și în 3-4 ani o să rezolvi tu și lucrul acesta." E greu de înțeles cum de nu s-a întors Isus către ucenici să le spună: "Dragii mei, eu am fost cam dur cu el... dacă mai vin la voi tineri din astia să le spuneți totuși că se poate și mai ușor cu lucrurile sfinte..." .

Trăim vremuri când sunt pline adunările de pocaiți la care le lipsesc multe lucruri. Spunea un pastor: "Dacă le spun de probleme și păcatele în care trăiesc pleacă toți și rămân singur". Și dacă nu le spui? Da, iadul va fi plin de pocaiți carora le-a lipsit un singur lucru! Si culmea, cu toate că Isus i-a iubit!

Citeam cu lacrimi ieri într-o adunare textul în care Dumnezeu îi spune lui Moise: "Destul! Nu-mi mai vorbi de lucrul acesta!" Sunt înfiorat în Duhul meu să văd că un om căruia Domnul îi vorbea gură către gură, care era cel mai bland om de pe pământ, care trăise zeci de ani cu gândul la Canaan, rămâne doar cu o poză a țării promise, văzute de departe, de pe muntele Pisga. Dacă I se întâmpla asta Mariei sau lui Aaron, mai înțelegeam... Dar lui Moise? Pentru un singur lucru? Doar pentru că a lovit stâncă și nu i-a vorbit? "Doamne, dar chiar aşa dur ești?"

Lipsesc atâtea lucruri în familii... Familiile creștine plâng la filme ("crestine") împreună dar nu plâng la rugăciune împreună. Bârfesc duminica la amiază, la masă, pe slujitori, dar nu se roagă pentru ei, deși trimit biletă la amvon la aceiași slujitori când copilul lor e în spital. Ies fetele pocaiților din casă în blugi strâmți la scoală, și în rochii mulate pe corp la biserică, și se miră păstorul de ce nu e har în biserică. Stau baieții pe site-uri murdare în camera lor singuri și se întrebă adunarea de ce grupul de Laudă și Închinare nu cântă cu foc. În cele mai multe familii, jocurile pe calculator ocupă un loc de cinste, iar "Biblia povestită copiilor" e aruncată undeva după un dulap. La mărturisire, se adună atâtea lucruri lipsă și se întrebă păstorii: "De ce? Că doar le-am predicat zeci de ani". Nu se mai pocăiesc vecinii noștri la evanghelizări, la predici pe puncte, fanfare, cor, etc. deși Ninivenii s-au pocăit la o singură propoziție (nu pentru că nu sunt predici bune ci pentru că pocaiții din adunare nu mai trăiesc pocăința!).

Haideți să ne punem întrebarea: ce lucru îmi mai lipsește? Mai bine să ne-o punem noi acum decât să ne spună Domnul la judecată: "Niciodată nu v-am cunoscut". "Doamne, dar am cântat în fanfară 10 ani, în cor 12 și chiar am fost la biserică în fiecare duminică dimineață și seara". "Degeaba, și-a lipsit un singur lucru. Știai despre ce e vorba, știai că eu cer o pocăință întreagă dar ai sperat mereu că 'merge și-așa'."

Când îți lipsește un singur lucru... nu intri în Rai.

Intr-o seară de iarnă plină de alb și alunecoasă ca sticla, tata ne-a pus pe sanie pe mine și pe fratele meu, ne-a acoperit bine cu pătura și am plecat către biserică. Era o duminică minunată, iar fâșaitul zăpezii sub tălpicii saniei ni se părea ca un zbor subțire de îngeri. În fața fiecărei lumini de pe stradă, fulgii aproape compacți în jurul lor, abia mai îngăduiau câte unei raze de lumină de la stâlpi să ne lase a privi împrejur. Sera, iarna, la ora aia era întuneric. Numai becurile se vedea.

Sub pătură era cald. Nici nu știau când am atipit și la o smucitură a saniei am alunecat. Am tresărit, dar zăpada mi se părea atât de frumoasă și de moale că am început să mă joc cu ea, deși vedeam cum sania se îndepărta. Apoi am început să strig, dar nu mă mai puteau auzi, se depărtaseră prea mult. Am încercat să mă ridic, dar mi-era prea frig și mă încărcase zăpada. Apoi l-am văzut din nou pe tata și pe fratele meu venind fuga înapoi. Eram acoperit de zăpadă, iar lacrimile aproape că-mi înghețaseră pe față.

Tata m-a luat, m-a scuturat zdravăn și m-a așezat lângă fratele meu, acoperindu-ne iarăsi bine. Dar, de data asta, ne-a legat unul de altul cu cordonul hainei lui. "Cum v-ați dat seama că am căzut?" am întrebat în șoaptă pe fratele meu. "Când mi s-a făcut frig la spate", mi-a șoptit el.

...Atunci când am ajuns la biserică pastorul vorbea despre unitate și despre căldura dragostei lui Dumnezeu. L-am prins de mâna pe fratele meu. Plânghea. Si eu plângeam. Si cred că și tata. Da, și el plângea.

Simțim că ni se face frig? Înseamnă că fratele nostru a căzut. Înseamnă că are nevoie de noi. Înseamnă că noi avem nevoie de el. Trebuie să-L anunțăm imediat pe Tata!

*****

Pocăința și sfîntirea sănt procesele de cea mai lungă durată din viața unui creștin și merg proporțional cu voința și dorința fiecăruia.

Pocăința este un proces de-a lungul vieții dar viața nu-i suficient de lungă pentru desăvârșirea ei, a fost nevoie ca viața desăvârșită a Domnului Isus Hristos să se jertfească pentru desăvârșirea noastră.

Răul este înlăturat prin pocăință, îndepărtat prin sfîntenie și biruit prin credință!

Inima peste care apăsa crucea Domnului Isus Hristos pulsează viață.

Sfîntenia este o cale cu trepte care urcă până la Dumnezeu, toate celelalte lucruri sunt un tunel învăpăiat fără de capăt.

Abia când sinele nostru moare deplin răstignit, Hristos Cel răstignit și inviat din morți prin Puterea lui Dumnezeu, poate prin aceeași Putere a lui Dumnezeu să ne stăpânească deplin pentru Sine.

Pentru a obține mai mult din Dumnezeu nu trebuie decât să te predai mai mult lui Dumnezeu.

Religia capabilă să conducă pe păcătos la Mântuire și pe mântuit la desăvârșire este bună și autentică.

□ Duminică 20 Ianuarie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

□ Luni 21 Ianuarie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

□ Marți 22 Ianuarie

19-21 Repetiții Cor Mixt

□ Miercuri 23 Ianuarie

19-21 Fanfară

□ Joi 24 Ianuarie

18-19 Rugaciune cu fratii

□ Vineri 25 Ianuarie

17-18 Rugăciune cu surorile

18-20 Serviciu divin

□ Sâmbătă 26 Ianuarie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Brisan

CITEȘTE BIBLIA ÎNTR-UN AN

	Dimineata	Amiaza	Seara
20 Ianuarie	Genesa 34-35;	Psalmi 37;	Matei 22;
21 Ianuarie	Genesa 36;	Psalmi 38;	Matei 23;
22 Ianuarie	Genesa 37;	Psalmi 39-40;	Matei 24;
23 Ianuarie	Genesa 38;	Psalmi 41-43;	Matei 25;
24 Ianuarie	Genesa 39-40;	Psalmi 44;	Matei 26;
25 Ianuarie	Genesa 41;	Psalmi 45;	Matei 27;
26 Ianuarie	Genesa 42-43;	Psalmi 46-48;	Matei 28;

Cel ce îngenunchează în fața lui Dumnezeu poate sta înaintea oricărui om. - Anonim

Laza Ciprian – 21.01
Mihoc Maria – 22.01
Albu Crucita – 23.01
Barbos Ana – 23.01
Burghela Diana – 23.01
Damian Ana – 23.01
Jurescu Brindusa – 24.01
Mihai Mihaela – 24.01
Nedelea Ana – 24.01
Samtton Pavel – 24.01
Marta Ioan – 25.01
Neiconi Felicia – 25.01
Badau Rafila – 26.01

Dumnezeu nu țin seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască. – Faptele Apostolilor 17:30

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro